Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26385
Copyright: Admont, Benediktinerstift

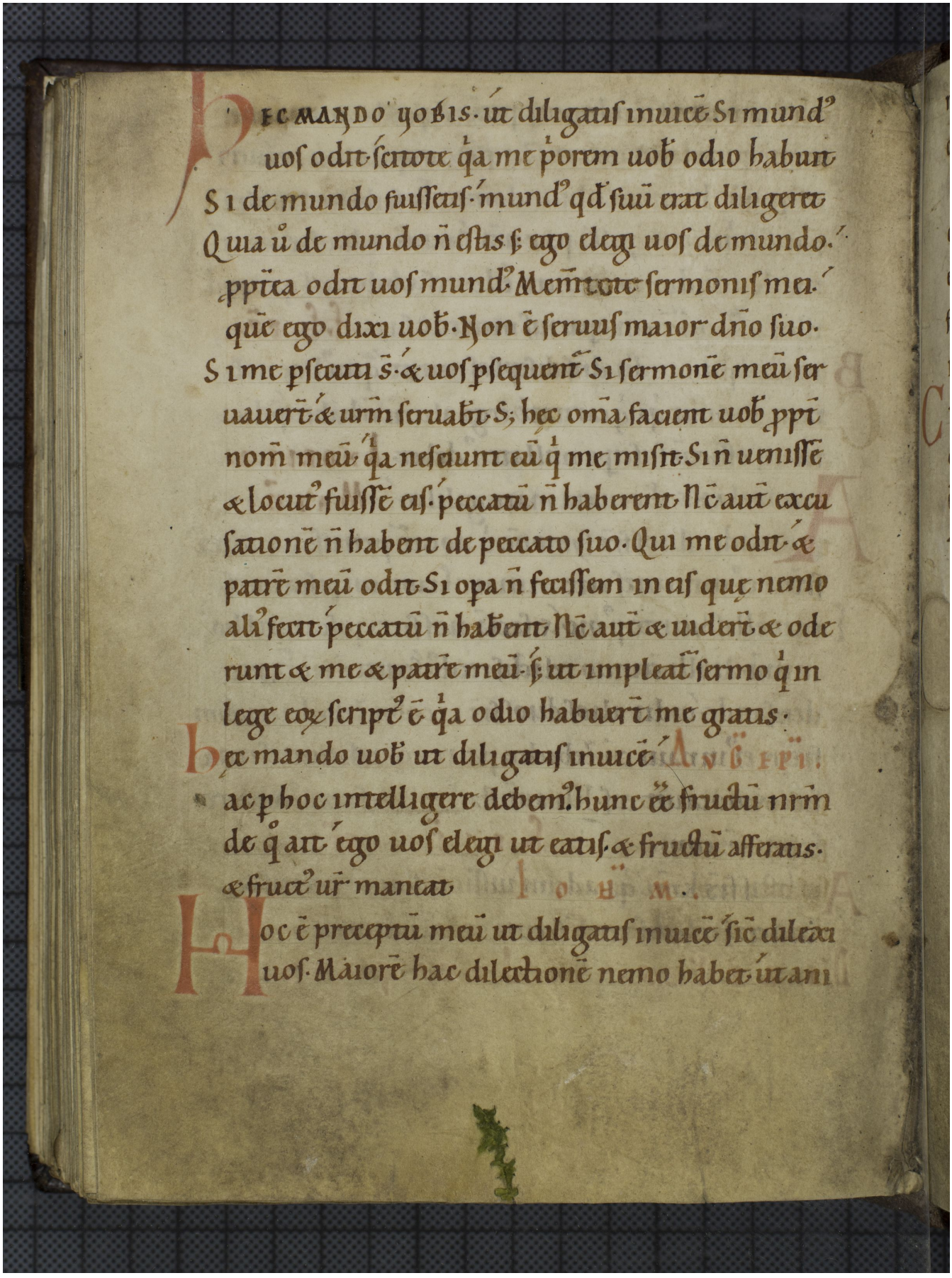

Hec mando uobis. ut diligatis inuicē Si mund⁹
uos odit scitote q̄a me p̄orem uob̄ odio habuit
Si de mundo fuissetis mund⁹ qd̄ suū erat diligeret
Quia ů de mundo n̄ estis s; ego elegi uos de mundo.
ꝓp̄tea odit uos mund⁹ Mem̄tote sermonis mei.
quē ego dixi uob̄. Non ē seruus maior dn̄o suo.
Si me ꝑsecuti s̄. & uos ꝑsequent̄ Si sermonē meū ser
uauerūt & urm̄ seruabūt S; hec om̄a facient uob̄ ꝓp̄t
nom̄ meū q̄a nesciunt eū q̄ me misit. Si n̄ uenissē
& locut⁹ fuissē eis. peccatū n̄ haberent Nc̄ aut̄ excu
sationē n̄ habent de peccato suo. Qui me odit &
patrē meū odit Si opa n̄ fecissem in eis quę nemo
ali⁹ fecit peccatū n̄ habent Nc̄ aut̄ & uiderūt & ode
runt & me & patrē meū. s; ut impleat̄ sermo q̄ in
lege eoꝝ script⁹ ē q̄a odio habuerūt me gratis.
Hec mando uob̄ ut diligatis inuicē Aug̃ epi.
ac ꝑ hoc intelligere debem⁹. hunc ēē fructū nr̄m
de q̊ ait ego uos elegi ut eatis. & fructū afferatis.
& fruct⁹ ur̄ maneat Iohn̄ m.
Hoc ē preceptū meū ut diligatis inuicē sic dilexi
uos. Maiorē hac dilectionē nemo habet ut ani